

[Martin Sørensen (Peterslund).]

daarlig, ikke er farbar. Regeringen mente ikke at kunne tage Ansvaret for en Politik her i Landet, der gik ud paa, at den danske Krone ubetinget skulde følge Sterling; ingen af Rigsdagens store Partier vilde gaa ind for et saadant Krav, og dermed var Spørgsmaalet afgjort. Naturligvis kan man nu bagefter — jeg antager heller ikke, det vil mangle paa Forsøg paa det — tale om, hvilke Fordele det vilde have haft for Landmændene, hvis Kronesænkningen var gennemført, og jeg tvivler heller ikke om, at der kan opstilles Regnskaber og Opførelser, der kan anvendes til det Formaal, men det kan jo kun være Bagnak, fordi Spørgsmaalet praktisk blev afgjort, da Landets ansvarlige Regering bestemte, at Kronen skulde forlade Sterling og knyttes til Dollar. Det kan kun være en Slags Medicin til indvendig Brug for de to Fraktioner Venstre og Bondeparti, der nu er paa Linie med hinanden, hvad der altid byder den Fordel, at der nu kun udgaar en enkelt Parole, en Dagsbefaling, idet Udsendelserne fra Rønge er blevet indstillet.

Set fra hele Landets Standpunkt, hvilket under de nuværende Tider maa være det væsentlige, er der, siden vi sidst drøftede denne Sag, sket to Ting, som har styrket vor Stilling økonomisk og gjort Sammenholdet i Folket lettere. Jeg tænker her paa Forhandlingerne i England, der gav os en Prisforbedring paa Eksporten, og paa, at Sterling har holdt Kursen i Forhold til Dollar saa godt som uændret i de forløbne tre Maaneder. Prisforbedringen var uanset dens Utilstrækkelighed en god Hjælp til at bringe Underskuddet noget ned og hindre en alt for voldsom Nedgang i Produktionen ved Udtynding af Besætningerne. Det er meget vigtigt for Landets hele fremtidige Indtægt ved Eksporten og dermed for Tilvejebringelse af Valuta til Indkøb af Varer fra Udlandet, Varer, der nu er meget dyrere og fordrer en stærkt forøget Valutamængde til Køb af samme Varekvanta. En yderligere Prisforbedring vil virke i samme Retning og vil i samme Grad være nødvendig, som Virkningerne af den hidtil stedfundne Prisstigning hurtigt opluges af stigende Driftsomkostninger. En saadan Prisforbedring haaber vi maa indtræde inden længe.

Det betyder en stor Lettelse under de Forhandlinger, der føres mellem Partierne, Ministeriet og Landbrugsorganisationerne, at Sterling ligger fast og ikke er gaaet ned under det Niveau, den stod paa, da vi sidst forhandlede om Tilskudsspørgsmaalet. Hvis Sterling var gaaet meget ned og

Tabet for Landbruget derved var vokset tilsvarende, vilde det være tilsvarende vanskeligt at opnaa en Ordning, som baade var nogenlunde tilfredsstillende for Landbruget og økonomisk overkommelig for Staten. Man behøver i saa Henseende kun at se paa, hvilke Erstatningsbeløb der skal udredes, fordi Sterling er faldet 1 Kr. 70 Øre, fra 22,40 til ca. 20,70. Det kunde blive helt andre Beløb — Hundreder af Millioner aarligt —, der skulde udredes, hvis Landbruget skulde have den Erstatning, det havde Krav paa som Følge af en vilkaarligt ansat Sterlingværdi efter Dollarkursen.

Den stærke Nervøsitet, som ogsaa kom til Orde her i Salen, da vi sidst behandlede Spørgsmaalet, ikke mindst fra det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch), Landbrugsraadets Præsident, og som var herskende i Landbrugskredse i Efteraaret 1939, da Kronen forlod Sterling og knyttes til Dollar, stammede naturligvis fra Frygten for en Deroute i Sterlingværdien, en Deroute, der ganske vilde ruinere Landbruget, hvis den blev af betragteligt Omfang. Denne Frygt var forstaaelig, og den er naturligvis heller ikke bortvejret i Dag; men den Omstændighed, at England har bevist, at det vil holde sin Mønt paa et anseligt højt Stade, har alligevel afgivet Grundlag for mere Tillidsfuldhed i Dag end for 3 Maaneder siden, da vi her i det høje Landsting drøftede Tilskudsspørgsmaalet. Jeg havde derfor ogsaa ventet, at der skulde være Mulighed for Opnaelse af Enighed om denne midlertidige Ordning, der kun skal gælde for to Maaneder, indtil 1. April. Men tværtimod er der mindre Tilslutning til Forslaget nu, end der i November var til det da fremsatte Lovforslag. De Konservative har valgt at gaa imod det foreliggende Lovforslag, men tilbyder at stemme for en uændret Forlængelse af Novemberloven. Jeg ved jo ikke, hvilke Grunde der har bevæget Partiet til at forlade de Principper, hvorpaa den nugældende Lov er bygget op. Partiformanden i det andet høje Ting, som talte i Gaar i Folketinget, gav ingen Forklaring herpaa ud over, at det naturligvis er lettere at opnaa Enighed om en Fortsættelse af det gamle end om noget nyt. Det er en gammelkendt Regel, at naar man ikke kan enes om noget nyt, kan man altid fortsætte med det gamle. Men heller ikke det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Korsgaard), der er Ordfører for Det konservative Folkeparti her i Tinget i Dag, har givet nogen virkelig Begrundelse for, at Partiet har forladt det Standpunkt, som det stod paa. Det kan da ikke ene skyldes, at Hoved-